

Kesäretki Enkelipuistoon ja kahvimuseoon

Elokuinen torstai näytti jo syksyisiä merkkejä, kun eläkekerholaiset ystävineen kokoontuivat Turun Ortodoksisen kirkon luokse. Linja-auto täyttyi iloisesti rupattelevista retkeläisistä ja matka Pöytyän Riihikoskelle alkoi. Menomatalla Paula Brandt, tämän retken ideoija, kertoi Enkelipuistosta ja puiston tekijästä, kansantaiteilija Kyösti Iitistä. Paula painotti esineiden omaperäisyyttä ja erilaisuutta. Estonian uppoamistragedian muistolle tehty teos on havahduttava. Kyöstillä on huumori mukana, kun hän kertoo tarinoita ja laulaa. Enkelipuistossa on myös järjestetty konsertteja.

Aamuisen sateen jälkeen tuli aurinkoinen, joskin tuulinen sää, kun saavuimme perille. Iloisen oloinen Kyösti oli vastassa. Ihmettelemistä riitti. Katsoi mihin suuntaan tahansa näkyi heinoja, erilaisia, kiiltäviä patsaita ja rakennelmia. Keskellä välkehteli pieni järvi. Kyösti on kaivauttanut maan pois kallion päältä ja kuin ihmeen kautta paikalla (n 100 metriä meren pinnasta) on nyt pieni järvi eli vuorilampi.

Lähdimme hitaasti kävelemään. Samalla Kyösti kertoi elävästi polun varren teoksista. Alueella ei ole virallista pääsymaksua. Vapaaehtoista maksua keräsi koppalakkinen pyöräilevä postimies. Motoristien suojelusenkeli Sky Angel ajeli tukka hulmuten tienreunassa katse järvelle. Polun toisella puolella oli Estonian uhreille pystytetty muistomerkki, jossa hukkuvan käsi ojentuu kohti taivaalta katsovaa enkeliä, vavahduttava, kuten Paula kertoi. Kuunari Koivisto purjehti järvellä. Pitkähiuksinen Amanda istui kivellä keskellä järveä.

Sitten tuli laululava, Concert, jossa Kyösti ensin selosti ympäristöä ja sitten lauloi komeasti mm. Veteraanin iltahuuto -laulun. Mikrofonin kautta selostus ja laulu raikuivat puiston jokaiseen kolkkaan sekä läheiseen metsään.

Tutustuminen jatkui. Ylitimme veden siltaa pitkin. Uudisraivaaja ja kurkiaurat kiilsivat auringossa. Kauempana olivat Menneiden sukupolvien juuret sekä Juuret teokset. Niiden merkitys ei heti auennut, joten selostus oli paikallaan. Nelikulmainen Muistolehto ja sen vieressä kirjaa lukeva enkeli ihmetyttivät. Kyösti pyysi käymään enkelin eteen. Hän otti kuvan ja niin sain siivet selkääni. Kalervo Järvi kuvattiin samoin siivet selässä.

Albatrossi lensi korkealla männyn latvassa, hirvi käyskenteli metsässä, vanterra panteri oli loikannut kivalle, olympiarenkaat oli tehty vuoden 1992 urheilun muistoille – mitalleille. Teos Avaruudenikkuna oli kaunis. Suuri kotka levitti siipensä korkean kiven päällä. Mahtavan kalalokin kynsissä oli hauki. Pienviljelijän oravanpyörässä hetekalla pyöri rattaita. Pronssin väriset Aatami ja Eeva ja kobra niiden välissä vaativat pysähtymään. Kyösti kertoi, että nuorten ryhmässä oli ollut mukana ulkomaalainen vaihto-oppilas. Hän oli taputtanut Eevan peppua ja sanonut; mahtava perse. Kaveri oli oppinut suomea.

Vessa ja käsienpesupaikka olivat kuin taideteoksia nekin. Grillausuunia koristi hieno kupu. Teos oli nimeltään Nuuskamuikkunen. Maija Mehiläinen keikkui männyn latvassa. Kyösti näytti ostamiaan tarveaineita, joista syntyy uutta. Inspiraatioita oli jo mielessä. Paljon nähtiin ja koettiin. Kertomani lisäksi vuorilammen tuntumassa seisoi korkeilla tukijaloilla 'avaruusalus', jossa on ollut myös yöpyjiä. Meitä ei laskettu alukseen.

Kiitoslahjamme Kyöstillä ojensi Kalervo. Postimiehen laatikkoon laitoimme roposiamme. Kyllä oli hieno puisto taideteoksineen ja kirkas vetinen vuorilampi antoi puistolle kruunun.

Paluumatkalla poikkesimme Liedossa Vilkkimäen Meijerille, josta oli tilattu seurueelle kakkukahvit. Kahvi maistui ja mansikkakakku myös. Kahvilassa oli tilaa meille kaikille. Kahvimuseoon emme tällä kertaa päässeet, sillä siellä oli käynnissä uudeenjärjestelyä. Kulmantakaa löytyi putiikki, joten aivan tyhjin käsin ei tarvinnut retkeltä kotiin palata.

Mukava retkipäivä 11.8.2016, josta jäi leppoisa mieli ja hymyä suupieliin! KIITOS!

Teksti Kaija Virtanen